

เลขที่หนังสือ : กค 0603/4296

วันที่ : 25 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง : ตอบข้อหารือการยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์ที่ผลิตในประเทศและน้ำมันของสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลต่างประเทศในประเทศไทย

ข้อหารือ : กระทรวงการต่างประเทศขอหารือกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลที่ผลิตในประเทศของเจ้าหน้าที่การทูต และเจ้าพนักงานกงสุลต่างประเทศในประเทศไทย และการยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับน้ำมันที่ผลิตในราชอาณาจักรของรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการและวิชาการของสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลในประเทศไทยบนพื้นฐานของหลักปฏิบัติต่างตอบแทนภายใต้กรอบพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 มาตรา 102 (3) ว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ และข้อหารือถึงความเป็นไปได้ กรณีที่มีการโอนรถยนต์ที่ได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามมาตรา 102 (3) ไปเป็นของบุคคลอื่นที่ไม่มีเอกสิทธิ์ว่าจะ กำหนดให้สินค้ารถยนต์ดังกล่าวอยู่นอกเหนือบทบัญญัติของมาตรา 12 หรือกำหนดระยะเวลาปลอดภาษีสำหรับรถยนต์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 12 วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ได้หรือไม่

แนวความเห็น : กรมสรรพสามิตได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว ขอเรียนดังนี้

1. มาตรา 102 (3) แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีสรรพสามิต สำหรับสินค้าที่จำหน่ายให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญา กับนานาชาติหรือทางการทูตตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน ดังนั้น การคืนหรือยกเว้นภาษีในกรณีนี้จึงขึ้นอยู่กับว่าผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้จำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์ดังกล่าว หรือไม่ หากเจ้าหน้าที่การทูตและเจ้าพนักงานกงสุลต่างประเทศในประเทศไทย รวมถึงเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการและวิชาการของสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลในประเทศไทย ไม่ใช่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์ดังกล่าว ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ผลิตและจำหน่ายสินค้ารถยนต์นั่งหรือสินค้าน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันให้แก่บุคคลดังกล่าวก็ย่อมไม่มีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้านั้น ตามมาตรา 102 (3) แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ได้รับเอกสิทธิ์ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมก็ย่อมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามบทบัญญัติดังกล่าวได้ โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข การยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีสำหรับสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร และการขอรับคืนหรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี พ.ศ. 2547

2. มาตรา 12 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 กำหนดให้สินค้าซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามมาตรา 102 (3) ถ้าโอนไปเป็นของบุคคลอื่นที่ไม่มีเอกสิทธิ์หรือเอกสิทธิ์ของผู้ได้รับเอกสิทธิ์นั้นสิ้นสุดลงโดยเหตุอื่นนอกจากความตายสินค้านั้นจะต้องเสียภาษี โดยถือตามมูลค่าหรือปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือวันที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี อย่างไรก็ตาม วรรคท้ายของมาตรา 12 ได้กำหนดให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ได้รับการยกเว้นจากการบังคับแห่งมาตรานี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้ ซึ่งปัจจุบันรัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีได้ออกประกาศ กระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามมาตรา 12 วรรคหนึ่ง ได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งมาตรา 12 ลงวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2534 กำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติมาตรา 12 แต่ประกาศดังกล่าวกำหนดมิให้ใช้บังคับแก่สินค้านำเข้าหรือยานพาหนะอย่างอื่นที่ใช้เครื่องยนต์ ดังนั้น ในปัจจุบันสินค้านำเข้าจึงยังไม่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 แต่อย่างใด